

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น อันส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยเพิ่มเติมหลักการในการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและชุมชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อและขจัดมลพิษให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มมาตรการในการกำกับดูแลในการดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้ ปรับปรุงแหล่งที่มาและการใช้จ่ายเงินของกองทุนสิ่งแวดล้อมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวยิ่งขึ้น ปรับปรุงมาตรการในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการควบคุมมลพิษให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งขยายขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้รวมถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีปเพื่อให้สามารถส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า มาตรฐานคุณภาพของดิน น้ำ อากาศ ระดับเสียงและความสั่นสะเทือน และสภาวะอื่น ๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด” หมายความว่า มาตรฐานซึ่งกำหนด เพื่อควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ออกสู่สิ่งแวดล้อม

“มลพิษ” หมายความว่า สารใด ๆ หรือสิ่งเจือปนที่ถูกระบายหรือปล่อยทิ้ง จากแหล่งกำเนิดมลพิษหรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม ในปริมาณหรือความเข้มข้นที่ก่อให้เกิดหรืออาจ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชน และให้หมายความรวมถึงรังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกระบายหรือปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อน โดยมลพิษ ซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ประกอบ กิจการ อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นแหล่งที่มาของมลพิษหรืออาจทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งแวดล้อม

“เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นอาคารชุด หมู่บ้านจัดสรร ชุมชนการเคหะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นที่กฎหมายกำหนดให้สามารถจัดตั้งนิติบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อทำหน้าที่จัดการ ดูแล หรือบำรุงรักษาทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ให้หมายความรวมถึง เจ้าของโครงการ นิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

“ของเสีย” หมายความว่า สิ่งปฏิกูล สาร หรือวัตถุใด ๆ ที่ถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ อนามัยของประชาชน

“น้ำเสีย” หมายความว่า น้ำที่มีการปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน

“อากาศเสีย” หมายความว่า อากาศที่มีการปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินผล หรือดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจัดให้มีขึ้น

“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัด หรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่นเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด

“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบของโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสุขภาพ เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าว

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“องค์กรชุมชน” หมายความว่า องค์กรชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) นายกเทศมนตรี
- (๓) นายกองค้การบริหารส่วนตำบล
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๕) นายกเมืองพัทยา
- (๖) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สำหรับกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับองค์กรปกครองส่วนจังหวัด เทศบาล และเมืองพัทยา
- (๓) นายอำเภอ สำหรับองค์กรปกครองส่วนตำบล
- (๔) ผู้ซึ่งกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่

ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับอกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม

ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันได้โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั่วราชอาณาจักร ตลอดจนเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงที่ได้ทำกับต่างประเทศด้วย

ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงจังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งและกระบวนการเรียนรู้และพึ่งตนเองของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมรับขึ้นทะเบียนสมาชิกขององค์กรชุมชนหรือบุคคลซึ่งมีความสนใจในการทำงานด้านการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ให้บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๗ มีหน้าที่ช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเกี่ยวกับกรอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนต่อกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗ เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ โรงแรม มิวราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และบัตรประจำตัวของ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมประกาศ กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคสอง ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา ๙ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้นิตบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง หรือการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมต่อกรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน เป็นองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ประกาศตามวรรคสองต้องกำหนดให้องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้ขึ้นทะเบียน แล้วต้องส่งรายงานการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมต่อกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๑๐ องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากทางราชการในการดำเนินกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดเครือข่ายอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสาร การฝึกอบรมเพื่อส่งเสริม กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการ อนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง หรือการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง การจัดการ หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ

(๓) การช่วยเหลือชุมชนในพื้นที่ให้ริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง หรือการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง การจัดการ หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ

(๔) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง หรือการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง การจัดการ หรือการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ และเสนอแนะความคิดเห็น ต่อรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๕) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับอันตรายหรือความเสียหาย อันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้งเป็นผู้แทน

ในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาล เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย

ในกรณีที่องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือ ให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมหรือสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่บุคคลหรือองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ขึ้นทะเบียนต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของบุคคลหรือองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมนั้นได้ บุคคลหรือองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง อาจขอรับการขึ้นทะเบียนใหม่ได้เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

มาตรา ๑๒ คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนหรือคำสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือภัยอันตรายต่อสาธารณชนอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหาย กระทำหรือร่วมกันกระทำกรใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างทันที่ และในกรณีที่ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการมิให้บุคคลนั้นกระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษในระหว่างที่มีเหตุภัยอันตรายดังกล่าวด้วย

อำนาจในการสั่งการตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีก็ได้

การสั่งการตามวรรคหนึ่ง และการมอบอำนาจตามวรรคสอง ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ออกคำสั่ง และให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๔ เพื่อเป็นการแก้ไข ระวัง บรรเทา หรือป้องกันเหตุฉุกเฉินหรือภัยอันตรายอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ ให้รัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

หมวด ๒
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อัยการสูงสุด และเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือมีบทบาทเป็นที่ประจักษ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี
ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว
เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
 หย่อนความสามารถ หรือกระทำการอันเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ
 โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕
- (๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่รัฐมนตรีเสนอ
 ตามมาตรา ๓๗
- (๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตามมาตรา ๓๘
 และแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุม
 มลพิษตามมาตรา ๘๐
- (๕) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง ภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุน
 เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี
- (๖) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริม
 และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี
- (๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตราย
 อันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษที่คณะกรรมการ
 ควบคุมมลพิษเสนอตามมาตรา ๕๙ (๑)
- (๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
 และการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมหรือที่จะต้องมิผู้ควบคุมที่รัฐมนตรี
 เสนอตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง
- (๙) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ
 ประกาศ ระเบียบ ข้อบัญญัติท้องถิ่น และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ
 การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ
- (๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่า
 หน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเสริม
 และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๑๑) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่าง
 หน่วยงานของรัฐและเอกชน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม การรักษา และการฟื้นฟูคุณภาพ
 สิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินกองทุนและกำกับกา
จัดการและบริหารเงินกองทุน

(๑๓) ติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
และประเมินสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการปกป้องคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อมที่อาจตกอยู่ในภาวะวิกฤต หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี
อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑๙ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง
เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติหรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง อธิบาย ให้ความเห็น หรือให้คำแนะนำ
ทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง
หรือเพื่อตรวจสอบกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดทำให้เกิดผลเสียหาย
ร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือมีผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐและผู้ซึ่งเกี่ยวข้องส่งเอกสารการตรวจสอบผลกระทบต่อ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ
หรือบุคคลนั้นมาพิจารณา ในกรณีนี้ อาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้
และให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแจ้งหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไข
หรือเสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตรหรือเป็นความลับทางการค้า หรือข้อมูลอื่นใด ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร กฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้า หรือกฎหมายอื่นใด ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เอกสารหรือข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่น นอกจากนี้จะต้องใช้เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้เท่านั้น

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

หมวด ๓ กองทุนสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงการคลัง ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สินของกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๓๒
- (๒) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามจำนวนที่นายกรัฐมนตรีกำหนด
- (๓) เงินค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินเพิ่ม ที่จัดเก็บตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๕

มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

- (๔) ค่าปรับทางปกครองตามมาตรา ๕๖
  - (๕) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๒๙
  - (๖) ค่าธรรมเนียมหรือภาษีอากรที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นของกองทุน
  - (๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นคราว ๆ
  - (๘) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
  - (๙) ดอกผลและผลประโยชน์อื่น ๆ ที่เกิดจากการดำเนินการของกองทุน
  - (๑๐) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน
- รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๕ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

- (๑) อุดหนุนหน่วยงานของรัฐสำหรับการดำเนินงานตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมใน

เขตควบคุมมลพิษ หรือการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่วิกฤตตามรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

(๒) ให้นำหน่วยงานของรัฐกู้ยืมสำหรับการลงทุนหรือนำไปร่วมทุนกับเอกชนเพื่อจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสียหรือของเสียรวมทั้งจัดทำขึ้นเพื่อบริการสาธารณะ รวมทั้งจัดหาและจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานและบำรุงรักษาระบบดังกล่าว

(๓) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืมเพื่อจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งจัดหาและจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เฉพาะในกิจการหรือตามอำนาจหน้าที่ของตน

(๔) ให้เอกชนกู้ยืมเพื่อจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือการจัดการมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเอง เพื่อการป้องกัน รักษา หรือฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจัดหาและจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานและบำรุงรักษาระบบหรือการจัดการมลพิษดังกล่าว

(๕) ให้ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการกู้ยืมสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น

(๖) อุดหนุนกรณีฉุกเฉินให้แก่หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบในการแก้ไข จัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากภาวะมลพิษตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๐๕

(๗) อุดหนุนโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๘) อุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๙) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงาน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และอัยการสูงสุด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มिरาเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๒) พิจารณาอนุมัติเงินกองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา ๒๕

(๓) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ แผนการใช้จ่ายเงิน และงบประมาณ

ประจำปีของกองทุน

(๔) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุมัติและการอนุมัติ

เงินกองทุน

(๕) กำหนดระยะเวลาชำระเงินที่กู้ยืมจากกองทุนตามมาตรา ๒๕ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยและหลักประกันตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๖) ออกระเบียบการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่ายเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีของกองทุนเป็นสุญญ

(๗) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง

(๘) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนหรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย

การออกระเบียบของคณะกรรมการกองทุนตาม (๖) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในการพิจารณาอนุมัติเงินอุดหนุนจากกองทุนตามมาตรา ๒๕ (๑) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาคำขอที่สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตามมาตรา ๓๘ แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ หรือการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่วิกฤตตามรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นลำดับแรก

มาตรา ๓๑ ในการอนุมัติเงินกองทุนให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนตามมาตรา ๒๕ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ การอนุมัติให้กู้ยืมเงินกองทุน คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนใดกู้ยืมเงินกองทุน โดยมีกำหนดระยะเวลายาวเป็นพิเศษได้ หรือจะกำหนดให้ลดอัตราดอกเบี้ยหรือยกเว้นดอกเบี้ยตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๓๒ ในการอนุมัติเงินกองทุนสำหรับกิจการตามมาตรา ๒๕ ที่อยู่ในแผนงาน โครงการ และแผนการใช้จ่ายเงินของกองทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกองทุนแล้ว คณะกรรมการกองทุนอาจมอบอำนาจให้ประธานกรรมการกองทุนกระทำการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๓๓ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับกิจการของกองทุนและรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการกองทุนทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

บัญชีของกองทุนให้ถือตามปีงบประมาณ

มาตรา ๓๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี ให้กองทุนจัดทำงบการเงินของกองทุนส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบก่อนเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไป

หมวด ๔

การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำ
- (๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศ
- (๓) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือน

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มิวราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) มาตรฐานคุณภาพดิน

(๕) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็น

การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง จะต้องอาศัยหลักวิชาการ ตามกฎเกณฑ์และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ที่ถูกรวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นว่าสภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ของตน แตกต่างจากพื้นที่อื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ของตนให้แตกต่างจากพื้นที่อื่นได้ โดยจะต้องเสนอ ข้อมูลหรือความจำเป็นในการกำหนดค่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ของตนให้แตกต่าง จากพื้นที่อื่น ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทบทวนมาตรฐานคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมอย่างน้อยทุกห้าปี

ส่วนที่ ๒

การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่กำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๘ (๑)

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความเหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงสถานการณ์ ปัญหา และเงื่อนไข ต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๓๘ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ปัญหา

และเงื่อนไขต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัด และให้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประสานกับราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นในการเสนอแผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเขตพื้นที่ของตน เพื่อนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตามวรรคหนึ่งได้ตามความเหมาะสม

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด รวมทั้งให้ความเห็นเบื้องต้นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัด การจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมใดจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณากำหนดแนวทางในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องนั้นเพื่อนำไปรวมในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมใดตามวรรคหนึ่ง หากมีความจำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไปดำเนินการนอกเขตพื้นที่ของตนและเป็นการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ของตน หรือเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนอกเขตพื้นที่ของตน ในกรณีนี้อาจมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ของตน ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้าไปดำเนินการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่จะมีการดำเนินการ

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่จะมีการดำเนินการไม่ให้ความเห็นชอบให้ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาชี้ขาด โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวม การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภาระที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่จะมีการดำเนินการจะต้องรับ และผลประโยชน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นควรจะได้รับตอบแทน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำชี้ขาด

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่จังหวัดไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือแผนงาน โครงการใดในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดมีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการ ให้จังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อขอเงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินการตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ส่วนที่ ๓
เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๑ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่เขตอนุรักษ์และเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๓๗ และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ดินน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลาย หรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นหรือองค์การชุมชนในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่ และความจำเป็นในการกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ก่อนการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมในการออกกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ให้กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก่ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่ที่ต้องจัดทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่ รวมทั้งกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

(๖) เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่รัฐมนตรีจะดำเนินการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้มีการปฏิบัติตามมาตรการใน (๑) (๒) และ (๕)

การจัดทำและการพิจารณาการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตาม (๓)ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๔ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีหรืออาจจะมีปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงที่จำเป็นจะต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยทันที และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ทัน่วงที ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๔๓ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อคุ้มครองป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นได้

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง และกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น

การขยายระยะเวลาและการยกเลิกประกาศในวรรคสอง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๒ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การออกประกาศ การขยายระยะเวลา และการยกเลิกการกำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทและขนาด

ของโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไป ตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามวรรคสอง อาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทและขนาดของโครงการ โดยต้องกำหนดให้มี กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียด้วย

ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจกรรม ตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้น หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่โครงการหรือกิจกรรมประเภทหรือขนาดใดหรือที่จะจัดตั้งขึ้น ในพื้นที่ได้มีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและได้รับความเห็นชอบแล้ว และเป็นมาตรฐานที่ สามารถใช้กับโครงการหรือกิจกรรมประเภทหรือขนาดเดียวกันหรือในพื้นที่ลักษณะเดียวกันได้ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจประกาศกำหนดให้ถือเป็น มาตรฐานในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้โครงการหรือกิจกรรมในทำนองเดียวกันถือปฏิบัติ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก็ได้

โครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามวรรคหนึ่ง จะต้องแสดงความยินยอมปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้นหรือที่กำหนดเพิ่มเติม โดยต้อง เสนอมาตรการที่จะต้องปฏิบัติให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนด ไว้ในมาตรฐานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่ผ่านการตรวจสอบ จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือปรับปรุงมาตรฐานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจกรรมประเภทหรือขนาดใดหรือที่จัดตั้งขึ้นในพื้นที่ใด ให้สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย นำมาตรการต่าง ๆ ที่แก้ไขหรือปรับปรุงกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นเพิ่มเติม

มาตรา ๔๗ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการ เพื่อพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

ในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้น ร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ชำนาญการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการ โดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่โครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๕ เป็นโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือโครงการหรือกิจกรรมที่หน่วยงานของรัฐร่วมงานหรือดำเนินการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมนั้น จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาคความเหมาะสมของโครงการหรือกิจกรรมเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีอาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งเป็นผู้ชำนาญการหรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๕ เป็นโครงการหรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจกรรมนั้น จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑ โดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่โครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๕ เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการ ให้บุคคลผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจกรรมตามวรรคหนึ่งไว้ จนกว่าจะทราบผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๕๑ จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอมามีได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๕ วรรคสอง หรือมีเอกสารข้อมูลไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ

และสิ่งแวดล้อมแจ้งให้บุคคลผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทราบ ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น

ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นว่า รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอมานั้นได้จัดทำถูกต้องและมีเอกสารข้อมูลครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานการประเมิน ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป

มาตรา ๕๐ เจ้าของโครงการหรือกิจกรรมต้องชำระค่าธรรมเนียมในการพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าธรรมเนียม การลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจกรรม ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถ้าคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน่วยงานที่มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของ ประชาชนในพื้นที่ของตน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง โดยต้องทำหนังสือระบุผลกระทบที่อาจจะ เกิดขึ้นพร้อมทั้งรายชื่อผู้แทนที่จะเข้าร่วมประชุมต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ในการเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้นับผู้แทนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นองค์ประชุม และมีสิทธิได้รับคำตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการ ผู้ชำนาญการ แต่ไม่มีสิทธิลงมติ

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือในกรณีที่ให้ถือว่า คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายพิจารณา อนุญาตแก่บุคคลผู้ขออนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้นต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจ อนุญาตตามกฎหมายระอการสั่งอนุญาตแก่บุคคลผู้ขออนุญาตไว้ก่อน จนกว่าบุคคลผู้ขออนุญาต ได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามแนวทางหรือ รายละเอียดที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนด เมื่อบุคคลดังกล่าวได้เสนอรายงานการประเมิน

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือได้จัดทำใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือในกรณีที่ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑ ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีอำนาจตรวจสอบสถานที่ที่เป็นที่ตั้งของโครงการหรือกิจกรรมที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๕๓ เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือในกรณีที่ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๑ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำมาตราการตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

มาตรา ๕๔ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถนำไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหรืออนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือแจ้งการให้ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๕ ต้องจัดทำหรือได้รับการรับรองจากผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ได้

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ตามวรรคสองให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจกรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มिरาเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติหรืออนุญาตตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๑ จัดทำรายงานการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓

ในการพิจารณารายงานการปฏิบัติตามมาตรการตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่ตรวจพบว่าโครงการหรือกิจกรรมใดปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ไม่ครบถ้วน ให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติตามมาตรการให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่เจ้าของโครงการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองได้ไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน จนกว่าจะมีการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน และให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสองให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจกรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๗ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี้ยประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ให้บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับค่าตอบแทนในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การกำหนดอัตราเบี้ยประชุมตามวรรคหนึ่งและค่าตอบแทนตามวรรคสอง อาจกำหนดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำกรประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หมวด ๕
การควบคุมมลพิษ

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ

มาตรา ๕๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการ คณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมมลพิษ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพลังงาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานและประสบการณ์เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษหรือกฎหมายสิ่งแวดล้อม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำและเสนอแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเนื่องมาจาก ภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ
- (๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ
- (๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านสาธารณสุขและการลงทุน ของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๔) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมหรือจะต้องมีผู้ควบคุมตามมาตรา ๖๑
- (๕) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของ ของเสียอันตรายหรือมลพิษอื่นตามมาตรา ๘๓

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มิวราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทโครงการกิจกรรม หรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ
- (๗) ให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการกำหนดสินค้าบริการที่จะต้องนำเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๙๖
- (๘) ให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙๗
- (๙) ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประชาชนเพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ
- (๑๐) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง
- (๑๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๘
- (๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย
- (๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ
- การจัดทำแผนปฏิบัติการตาม (๑) ต้องเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขอันตรายอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

- มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้
- (๑) มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
  - (๒) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้ง อากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม
  - (๓) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการควบคุม

การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) จะต้องคำนึงถึงความ เป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตาม สภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ หรือลักษณะการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือกำหนด รายละเอียดของชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้ แตกต่างจากชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณภาพ สิ่งแวดล้อมก็ได้ รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานด้วย

การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตาม (๒) หรือการ กำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการควบคุมตาม (๓) จะกำหนดพร้อมกันหรือภายหลัง การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) ก็ได้

การออกประกาศกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ให้กำหนดหน่วยงาน ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมหรือกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษ จากแหล่งกำเนิดด้วย

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) ได้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดแนวทางเพื่อให้ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) ดำเนินการเพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจดำเนินการ เช่นว่านั้นได้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด และเมื่อมีคำชี้ขาดเป็นประการใด ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจส่วนราชการใดกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ประกาศกำหนดมาตรฐานดังกล่าว ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

ส่วนที่ ๓
การควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ

มาตรา ๖๕ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศและเสียงเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑)

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าได้มีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นนั้นจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) ภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๖๗ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า "ห้ามใช้" หรือเครื่องหมายอื่นใด ซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้นด้วย

การออกและการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้และลักษณะของเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่งหรือการใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจรับจดทะเบียนยานพาหนะทราบถึงคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น และให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวระงับการดำเนินการทางทะเบียน การชำระภาษีประจำปี หรือการต่ออายุใบอนุญาตของยานพาหนะไว้จนกว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้หยุดซึ่งยานพาหนะเพื่อตรวจสอบ หรือเข้าไปในยานพาหนะ หรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้

มาตรา ๖๙ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) มีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑)

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจัดทำรายงานหรือแจ้งวันและเวลาในการระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษดังกล่าว ต่อกรมควบคุมมลพิษหรือ

หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมหรือกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๐ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐได้จัดให้มีบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในขอบเขต การให้บริการของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบดังกล่าว และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดให้มีระบบ บำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารกำหนด ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม หรือใช้บริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการ เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑)

มาตรา ๗๑ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น แต่มีการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น จากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการ ของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น จากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปให้ผู้รับจ้างให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัด ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๐ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่เจ้าของ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) โดยอนุโลม

มาตรา ๗๒ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น และไม่มีบริการระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษได้ตามที่จำเป็นจนกว่าจะได้มีการจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นในเขตท้องที่นั้น

วิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นด้วยวิธีการใด ๆ ที่เหมาะสมไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในเขตท้องที่อื่น หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่น เข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการในเขตท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการนั้น

ทำการเก็บรวบรวมน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น เพื่อไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้นั้นซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่น

มาตรา ๗๓ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่เขตท้องที่เป็นพื้นที่วิกฤตตามรายงานสถานการณ์มลพิษของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และหน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ภายใน ระยะเวลาที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนดไว้ในรายงานดังกล่าว ให้กรมควบคุมมลพิษรายงาน ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ให้บริการหรือจัดการระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่น เข้าไปดำเนินการจัดให้มีระบบดังกล่าว โดยให้สามารถได้รับเงินอุดหนุนหรือกู้ยืมเงินจาก กองทุน

ในกรณีที่ท้องที่ดังกล่าวอยู่นอกเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับ มอบหมาย ให้ถือว่ามติของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งมีผลเป็นการขยายขอบเขตพื้นที่ ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น และให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการตาม อัตราที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่จำเป็นต้องจัดหาที่ดินสำหรับใช้เป็นที่ตั้งระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นตามวรรคหนึ่ง แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับ มอบหมายดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายให้ เสนอประมาณการและขอรับจัดสรรเงินจากกองทุน

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายไม่สามารถดำเนินการตามวรรคสามได้ ให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายกำหนดที่ดินที่เหมาะสมเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการ เวนคืนต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๗๔ น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ได้รับการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบ บำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือของผู้รับจ้างให้บริการ จะต้องมีความมาตรฐานตามที่กำหนดตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนด โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๖๓

มาตรา ๗๕ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้จัดให้มีบริการระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น หรือเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของ ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ หน่วยงานของรัฐจะจ้างผู้รับจ้างให้บริการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ให้บริการหรือจัดการ ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นเป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบ บำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการระบาย หรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษลงสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้ผู้ได้รับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัด หรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ให้บริการ หรือ จัดการระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การควบคุม การปฏิบัติงานของผู้รับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต เป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ และค่าบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมด้วย ในการรับจ้างให้บริการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของผู้รับจ้างให้บริการตามวรรคหนึ่ง จะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามวรรคสี่มิได้

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความ ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้หยุดหรือระงับ การให้บริการเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง

ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมหรือ เข้าใช้ระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการ โดย ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการควบคุมหรือการจัดการระบบ บำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น

มาตรา ๗๘ ผู้ใดประสงค์จัดตั้งห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการในการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต้องจดทะเบียนเป็นห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อกรมควบคุมมลพิษ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียน การรับจดทะเบียน และการเพิกถอนทะเบียน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔ เขตควบคุมมลพิษ

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าห้องที่ใดมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดให้ห้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรชุมชนในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับเขตห้องที่ ปัญหามลพิษที่เกิดขึ้น และแนวทางในการควบคุมมลพิษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาทบทวนความจำเป็นในการกำหนดให้ห้องที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยทุกห้าปี และในกรณีที่ความจำเป็นในการกำหนดให้ห้องที่ดังกล่าวเป็นเขตควบคุมมลพิษเปลี่ยนแปลงไป ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงการประกาศกำหนดให้ห้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษให้เหมาะสม

มาตรา ๘๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในห้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง ร่วมกับส่วนราชการหรือองค์กรชุมชนที่เสนอให้มีการประกาศเขตควบคุมมลพิษจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษนั้นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น
- (๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลตาม (๑)
- (๓) ทำการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินภาวะมลพิษ รวมทั้งขอบเขตความรุนแรงของสภาพปัญหาและผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่เหมาะสม

และจำเป็นสำหรับดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

(๔) ประมาณการและจัดทำคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ

(๕) กำหนดแนวทางในการติดตามและการประเมินผลการดำเนินการตามแผน

(๖) หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ

การ

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องจัดหาที่ดินสำหรับการดำเนินการควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายให้เสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินการ

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้กำหนดที่ดินที่เหมาะสมเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต่อไป

มาตรา ๘๒ ให้ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจกำกับดูแลส่วนราชการที่เสนอให้มีการประกาศเขตควบคุมมลพิษเป็นผู้กำกับดูแลการทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๘๐ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๗๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการที่เสนอให้มีการประกาศเขตควบคุมมลพิษไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจกำกับดูแลส่วนราชการนั้นขยายระยะเวลาได้ตามที่เห็นสมควร

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๘๐ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อนำไปรวมไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ส่วนที่ ๕

ของเสียอันตรายและมลพิษอื่น

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายหรือมลพิษอื่นในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข และกิจการอย่างอื่นให้อยู่ในความควบคุม ในกรณีนี้ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และวิธีการ

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรม มิวราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อควบคุมการเก็บรวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือการจัดการ บำบัด หรือกำจัดของเสียอันตรายหรือมลพิษอื่น ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย

ส่วนที่ ๖

การตรวจสอบและควบคุม

มาตรา ๘๔ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสีย หรือใช้การจัดการมลพิษ ด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมตามมาตรา ๖๙ เป็นของตนเอง มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล ที่แสดงผลการทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการจัดการมลพิษดังกล่าว และจัดทำ บันทึกรายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงาน สรุปผลการทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการจัดการมลพิษดังกล่าว เสนอต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่

การเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงาน และระยะเวลาในการรายงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องผู้ควบคุม ให้ผู้ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแทนเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ

ให้ผู้รับจ้างให้บริการมีหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่กฎหมายใดบัญญัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบในการจัดเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงาน และระยะเวลาในการรายงานตามวรรคสอง ไว้เป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๘๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๔ ส่งไปให้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่นั้นตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยจะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับ รายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๘๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือที่ตั้งของระบบ บำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสีย หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัด

อากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจสอบ เก็บตัวอย่างอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น และบันทึก รายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดของเสียในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๘๗ ในการตรวจสอบตามมาตรา ๘๖ (๑) หากปรากฏว่าสภาพการทำงาน ของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่นให้ได้มาตรฐานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น ให้ได้มาตรฐานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่ง หรือดำเนินการแล้วแต่ยังไม่สามารถแก้ไขปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น เพื่อควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น ให้ได้มาตรฐานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อให้เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณามอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ให้บริการ รับบริการ หรือจัดการระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น เข้าดำเนินการแก้ไขและบริหารจัดการแทน จนกว่าระบบดังกล่าวจะสามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น ให้ได้มาตรฐานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้รับจ้าง ให้บริการต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ในกรณีที่การดำเนินการตามวรรคสองมีความจำเป็นเร่งด่วน ให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินการ และให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการติดตาม และบังคับชำระหนี้จากเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้รับจ้างให้บริการคืนกองทุน

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ในการสั่งปิด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งให้หยุดใช้ หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) ที่ระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

(๒) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีการดำเนินการทางกฎหมาย เพื่อขังค้ำให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐนั้น

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งหรือกระทำการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เมื่อเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับคำสั่งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๙๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ชำนาญการหรือเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๘ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๖ (๑)

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มिरาเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน

โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งกรรมการผู้ชำนาญการ เจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน

มาตรา ๔๓ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๔ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้เป็นที่สุด

ส่วนที่ ๗

ค่าธรรมเนียมและค่าบริการ

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการกำจัดและลดมลพิษที่ถูกปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของโครงการกิจกรรม หรือผลิตภัณฑ์ที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ กิจกรรม หรือการผลิตหรือใช้ผลิตภัณฑ์

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ระยะเวลา อัตราค่าธรรมเนียม การลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจกรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๕ เจ้าของโครงการ กิจกรรม หรือผลิตภัณฑ์ใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษตามมาตรา ๔๔ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องชำระ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

เงินเพิ่มที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจกรรมที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าสินค้าบริการตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามรายการที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มिरาเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน

โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด
ต้องนำเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและ
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและส่งเงินเข้ากองทุน

(๑) ให้กรมสรรพสามิตเป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บเงินบำรุงกองทุนเพื่อนำส่งเป็น
รายได้ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมสรรพสามิต
กำหนด

(๒) เงินบำรุงกองทุนให้ถือเป็นภาษี แต่ไม่นำไปรวมคำนวณเป็นมูลค่าของภาษี

มาตรา ๔๗ ในเขตท้องที่ใดได้จัดให้มีการก่อสร้างและให้บริการระบบบำบัด
หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ โดยเงินงบประมาณแผ่นดิน
หรือเงินจากกองทุนที่กู้ยืมตามพระราชบัญญัติแล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้
ในเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดเป็นอัตราเดียวหรือกำหนด
ให้แตกต่างกันในแต่ละเขตท้องที่ก็ได้

มาตรา ๔๘ อัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ สำหรับการบำบัด
หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๐ อาจกำหนดให้มี
อัตราแตกต่างกันได้ตามความเหมาะสม

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๐ ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็น
ผู้ใช้รายย่อย มีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศ
กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๙ ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จัดให้มีบริการระบบบำบัด
หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มีหน้าที่จัดเก็บค่าบริการตั้งแต่วันที่ประกาศกำหนด
อัตราค่าบริการตามมาตรา ๔๗ มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดหรือ
กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้น

ค่าบริการที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน
หรือเงินกู้ยืมจากกองทุน ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่ง
เข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่าย
สำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น
ของหน่วยงานของรัฐที่ได้จัดเก็บค่าบริการนั้น

หมวด ๖
มาตรการส่งเสริม

มาตรา ๑๐๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการมีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การขอรับความช่วยเหลือด้านอาคารเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่จำเป็นที่ไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร

(๒) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามา ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (๑) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามา ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือของตนเองเพื่อทำการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่เกิดจากกิจการหรือ การดำเนินกิจการของตนมีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๑๐๑ คำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตาม มาตรา ๑๐๐ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือ ตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน ของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย และในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือ แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น เพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป

มาตรา ๑๐๒ เจ้าของโครงการ กิจกรรม หรือผลิตภัณฑ์ใด มีการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมภายในโครงการหรือกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือใช้วัตถุดิบหรือกระบวนการในการผลิตที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด มีสิทธิได้รับการ ยกเว้นค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ หรือได้รับเงินอุดหนุนในการดำเนินการจากกองทุน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับการยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือเงินอุดหนุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

หมวด ๗

ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๑๐๓ แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจาก

- (๑) เหตุสุดวิสัย
- (๒) การสงคราม
- (๓) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๔) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหาย

มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐ

มาตรา ๑๐๕ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๐๓ และผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมาตรา ๑๐๔ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายในอัตราไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง รวมทั้งต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมของหน่วยงานของรัฐในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมด้วย ทั้งนี้ ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือสุขภาพอนามัย และในเวลาที่เหมาะสมคดีเป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ชัดว่าความเสียหายนั้นมีเพียงใด ศาลอาจกำหนดในคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นอีกภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง แต่ก่อนการแก้ไขต้องให้ออกาสคู่ความอีกฝ่ายที่จะคัดค้าน

ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพเดิม รวมทั้งดำเนินคดีเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ

ในการดำเนินการขจัดมลพิษหรือฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ให้ดำเนินการประสานเพื่อใช้เงินจากกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ แต่หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้สามารถขอรับเงินอุดหนุนหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินการ และให้หน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่ติดตามและเรียกร้องค่าใช้จ่ายคืนกองทุน

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๓ หรือขัดขวางการกระทำตามคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวหรือขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๒ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมก่อนเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท หากยังก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในระหว่างการพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มिरาเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๑๑ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมผู้ใดจัดทำรายงานอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดแพร่หรือไขข่าวที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับอันตรายจากแหล่งกำเนิดมลพิษใด โดยมีเจตนาที่จะทำลายชื่อเสียง หรือความไว้วางใจของสาธารณชนต่อการดำเนินกิจการโดยชอบด้วยกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการแพร่หรือไขข่าวตามวรรคหนึ่ง กระทำโดยการประกาศโฆษณาหรือชักชวนทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่ออย่างอื่น ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดในมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดในมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กระทำในเขตควบคุมมลพิษ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดไม่จัดทำรายงานหรือแจ้งข้อมูลการปล่อยมลพิษตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๗ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๑ หรือข้อกำหนดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีสิทธิได้รับการยกเว้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ในกรณีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้อง
ถูกควบคุมตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง (๒) เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๘ ผู้ได้รับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๙ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้
ใบอนุญาตตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ มาตรการ วิธีการ หรือเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับ
ไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๒ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใด
ไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่จัดทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๔ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ
ที่ออกตามมาตรา ๘๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตาม
มาตรา ๘๔ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๓ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตน
มีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๗
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใด จ้าง วาน ใช้ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งจะต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย

มาตรา ๑๒๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจาก ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓๐ ให้องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้จดทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๑๓๑ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๒ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สินของกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๓ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๔ บรรดารายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดจัดตั้งห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ต่อกรมควบคุมมลพิษภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้ว ให้ดำเนินการกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนจากอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มिरาเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๓๗ ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการพิจารณา
อุทธรณ์ต่อไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๓๘ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตาม
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้
จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ค่าธรรมเนียมในการพิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	โครงการละ	๕๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
๔. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
๖. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๗. ใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ	ปีละ	๕,๐๐๐ บาท
๘. ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนเป็น ห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๙. ค่าธรรมเนียมการปล่อยมลพิษ	ปีละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๑๑. การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	

๓๘-๓๓-๕๘

ใช้ในการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
โดย สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม